

Posudek bakalářské práce

Tereza Krauzová: Americká bezpečnostní politika vůči Pákistánu během války proti terorismu v letech 2001–2008

Předkládaná práce si dává za cíl zanalyzovat bezpečnostní politiku USA vůči Pákistánu a poukázat na její nedostatky nebo neúspěchy. Studentka zvolila vztah USA k této zemi, protože se jedná o jednoho z nejdůležitějších partnerů USA v boji proti terorismu, ale současně je také partnerem z nejobtížnějších. Práce je časově ohraničena lety 2001 až 2008, tedy zhruba působením George W. Bushe v úřadu presidenta USA, což se nabízí jako logická volba, protože jeho nástupce v úřadě zvolil poněkud jiný přístup k protiteroristickému působení v Pákistánu.

Práce se skládá z několika dílčích někdy jen volně na sebe navazujících kapitol důležitých událostí nebo aspektů vztahu USA a Pákistánu. Tyto jednotlivé epizody mají ilustrovat složitost tohoto vztahu. Zvolený přístup je adekvátně vysvětlen v dobře zpracovaném úvodu, který obsahuje také poměrně podrobnou kritiku použitých pramenů.

Celá práce je napsaná kvalitním a dobře čitelným slohem, netrpí nějakými nesrovnalostmi, nelogičnostmi nebo zbytečnými vycpávkami. Z hlediska formy tak lze mít pouze jednu výtku, a to nesjednocené používání přepisů místních jmen do latinky. Autorka pravděpodobně zcela nahodile někdy používá anglické přepisy (např. str. 9 Mahmood Ahmed, str. 21 „Ashfaqa Parvíze Kayaniho“ – Ašfák Parvívz Kajání), jindy zase české (průběžně v celé práci Parvívz Mušaraf), někde u jednoho jména je jednou použita česká verze a hned zase anglická („Nawazem Šarifem“ na str. 21 [i když zcela správně česky je Naváz Šaríf] a str. 22 „Sharif“).

Obsahově je práce poměrně vyvážená, pro další studium bych však studentce doporučil více se soustředit na přesnější vymezení zkoumané otázky, nastínění cesty, jak se k jejímu zodpovězení dostala a zřetelné zhodnocení provedených analýz vzhledem k položené otázce. Ačkoliv je práce velmi dobře čitelná a informativně bohatá, ne vždy je zcela jasné, jakým způsobem prováděná analýza přispívá k zodpovězení hlavní otázky. Co se týče pramenů, měl bych určitou výhradu ke způsobu použití knihy B. Woodwarda. Takto napsaná kniha, která spoléhá do značné míry na neověřitelných výpovědích někdy i anonymních zdrojů by dle mého názoru měla být užívána spíše na ilustraci jiným způsobem doložené situace, než jako hlavní argument pro dokumentaci určité události nebo jevu (to je případ zejména první části kapitoly 1). Jedná se však asi o otázku vkusu každého autora a kniha samotná je v úvodu práce kriticky zhodnocena dostatečně.

Uvedené nedostatky však nijak nesnižují kvalitu práce. V každém případě byly jednoznačně naplněny požadavky kladené na bakalářskou práci a lze ji doporučit k obhajobě s hodnocením **1** – . Pokud pak studentka dokáže znovu zřetelně odpovědět na otázku, proč USA trvaly na dobrých vztazích s Pákistánem i za cenu přimhouřených očí v řadě oblastí pákistánské politiky přesto, že to, jak autorka sama uvádí, stejně nevedlo k skutečně důkladnému zapojení Pákistánu do boje s terorismem, zaslouží si hodnocení **1** bez přívlastku a bez výhrad.